

ΕΧΟΥΜΕ ΧΙΛΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Προκήρυξη που μοιράζεται με την ευθύνη των αντιφασιστικών συνελεύσεων **autonome antifa** και **antifa south**

02.2019

Μπορεί συχνά να μην της φαίνεται, αλλά η ελληνική κοινωνία είναι μια κοινωνία χωρισμένη στα δύο. Οι γειτονιές βράζουν. Στην Καλλιθέα, αλλά και παντού, διεξάγεται ένας υπόγειος πόλεμος. Από τη μία οι μπάτσοι και οι φασίστες. Από την άλλη όλοι εμείς. Που αρνούμαστε να κάτσουμε σ' αυγά μας. Που κρατάμε τους τοίχους καθαρούς από τις ρατσιστικές μαλακίες. Που τσακωνόμαστε με τους συμμαθητές που θέλουν να γίνουν μπάτσοι και τους ρατσιστές καθηγητές. Που μισούμε τ' αφεντικά μας και τους ρουφιάνους τους. Που δε μας καίγεται καρφάκι για τα «εθνικά δίκια». Που δε θ' αφήσουμε τις γειτονιές μας να κατακυλήσουν στο φασισμό.

Ο πόλεμος που διεξάγεται στις γειτονιές μας είναι υπόγειος ακριβώς γιατί διεξάγεται σε επίπεδο γειτονιάς. Πάει δρόμο το δρόμο, τοίχο τον τοίχο, σύνθημα το σύνθημα. Είναι πόλεμος που έχει φάπες με το συμμαθητή και βρισίμο με το γείτονα. Έχει τοίχο που βάφεται και σβήνεται καθημερινά. Έχει πλατείες που είναι «δικές μας» και «νοικοκυραίους» που κοιτάνε στραβά όποιον περνά έξω από το «σπιτάκι τους». Έχει λούφα στη δουλειά και γκρίνια απ' το αφεντικό. Έχει αντιναζί κερκίδες και πάρκα. Έχει μουσικές που μιλάνε για τις ζωές μας και ρουφιάνους που «δε γουστάρουν φασαρία». Αυτή τη μάχη δεν πρόκειται να τη δώσει κανένας άλλος για λογαριασμό μας.

Αντίθετα, στην άλλη πλευρά της μάχης ο εχθρός δεν είναι μόνο οι ναζί. Ούτως ή άλλως οι ναζί κουνιούνται μόνο όταν τους ξαμολάει το κράτος. Το οποίο παράλληλα ασχολείται με δεκάδες άλλα πολύ μεγαλύτερα ζητήματα. Που εδώ που τα λέμε είναι κάπως περίπλοκα. Οι μισθοί μας έχουν κοπεί στα δύο, τα αφεντικά και οι σπιτονοικοκύρηδες μας έχουν αποθρασυνθεί πλήρως και τα λεφτά δε φτάνουν ούτε για ζήτω. Το πολιτικό σύστημα όπως το ξέραμε έχει διαλυθεί, ο παγκόσμιος πόλεμος στη Μέση Ανατολή οξύνεται, οι πολιτικές μηδενικής ανοχής όλο και εξελίσσονται (κωδικός φάτε μπάτσους στη μούρη), η διαχείριση των μεταναστών εργατών με όρους παρανομοποίησης τους συνεχίζεται ακάθεκτη.

Και φυσικά τα περίφημα «εθνικά ζητήματα». Εδώ και καιρό μας πυροβολάν από παντού με αντιτουρκικό ρατσισμό· πριν λίγο καιρό μας είπαν ότι ο νεκρός πρακτορίσκος Κ. Κασιφάς είναι κάποιου είδους «ήρωας» που «πέθανε για την πατρίδα»· μετά μας ζάλισαν με το δήθεν «ξεπούλημα της Μακεδονίας μας». Μάλιστα, η συζήτηση γύρω από το ζήτημα είναι στημένη έτσι που να έχει από τη μία τους ακροδεξιούς να ωρύνονται ότι έγινε «προδοσία» και ότι «η μακεδονία είναι μία και ελληνική» και από την άλλη τους αριστερούς και την εθνικοσοσιαλιστική μας κυβέρνηση να μας παρουσιάζουν την όλη υπόθεση σαν

κάποιου είδους «προοδευτική αντιφασιστική νίκη».

Φυσικά, η πραγματικότητα απέχει πολύ και από τα δύο. Το ελληνικό κράτος ουσιαστικά υποχρέωσε τους γείτονές του να αλλάξουν το όνομά τους, το σύνταγμά τους, τις ταυτότητές τους, τα σχολικά τους βιβλία και ούτω καθεξής. Τέτοιες διεθνείς συμφωνίες συνήθως συμβαίνουν μόνο μεταξύ του νικητή και του ηττημένου ενός πολέμου, μεταξύ του ισχυρού και του ανίσχυρου. Όπως είπε άλλωστε και ο πρώην υπ. εξωτερικών και αρχιτέκτονας της συμφωνίας Ν. Κοτζιάς: «Διεθνής συμφωνία χωρίς συμβιβασμούς γίνεται μόνο αν έχεις κερδίσει πόλεμο».¹ Το ελληνικό κράτος παριστάνει ότι έκανε σκληρούς συμβιβασμούς, αλλά ενώ οι γείτονες άλλαξαν τα πάντα, εκείνο δεν άλλαξε τίποτα. Το μακεδονικό κράτος από δω και πέρα θα λέγεται «Βόρεια Μακεδονία» και η μοναδική σκέτη «Μακεδονία» θα είναι η ελληνική. Το ζήτημα γίνεται ακόμα πιο χοντρό, αν λάβει κανείς υπόψιν του τους τρόπους με τους οποίους το ελληνικό κράτος ασκεί πιέσεις στο μακεδονικό εδώ και πάνω από 20 χρόνια ενώ ταυτόχρονα περιμένει και ελπίζει στη διάλυσή του.

Το ελληνικό κράτος λοιπόν συμπεριφέρεται στο μακεδονικό με όρους νικητή πολέμου και παράλληλα παρουσιάζει το όλο πράγμα στο εσωτερικό του είτε ως «αντιφασιστική νίκη» είτε ως «προδοσία». Ο εθνικοσοσιαλισμός σε όλο του το μεγαλείο! Εν τω μεταξύ, οι ειδικοί των αφεντικών αναμεταξύ τους λένε τα πράγματα πιο ξεκάθαρα: «Το τοξικό πολιτικό κλίμα που έχει δημιουργηθεί, δυστυχώς απομακρύνει από τη μεγάλη εικόνα»². Η μεγάλη εικόνα φυσικά δεν είναι άλλη από την εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους που είναι ενιαία, ανεξάρτητη από κυβερνήσεις και ιδεολογίες, καταστρώνεται σε βάθος δεκαετιών και είναι πάντα έτοιμη να κατασπαράξει όποιον και ό,τι βρει εύκαιρο, αναλόγως των περιστάσεων. Σ' αυτό το «τοξικό πολιτικό κλίμα» είναι που μας πέταξαν στη μάπα και τους φασίστες για να κάτσουμε καλά, την ίδια στιγμή που κανένας δεν μιλάει για τις πολεμικές βλέψεις του ελληνικού κράτους και τα σχέδια που εξυφαίνει για τα βαλκάνια και την ανατολική μεσόγειο.

Σαυτή την κοινωνία (που εδώ και αρκετά χρόνια είναι σ' αλήθεια πολυεθνική) υπάρχουμε χιλιάδες που εξαιτίας της θέσης μας δεν ψηφίζουμε ούτε με τους μεγαλέξανδρους που κουνάνε σαν ηλίθιοι τη σημαία για την «ελληνικότητα της Μακεδονίας» ούτε με τους αριστερούς που μας παρουσιάζουν τη συμφωνία των Πρεσπών ως νίκη του αντιφασισμού και της προόδου. Που σε κάθε περίπτωση δεν ψηφίζουμε να δούμε τον κόσμο μέσα από την οπτική γωνία του κράτους και να πούμε τί πρέπει ή τι δεν πρέπει να κάνει το ελληνικό ή το μακεδονικό κράτος. Ούτε μας ρώτησε κανείς τη γνώμη μας, ούτε κράτος είμαστε. Είμαστε κομμάτια της σύγχρονης πολυεθνικής εργατικής τάξης που αρνούμαστε να το βουλώσουμε και αντιλαμβανόμαστε εμπειρικά ότι τα σχέδια του κράτους και των αφεντικών μας περνάνε πάνω απ' τα τομάρια μας.

Ο πόλεμος στις γειτονιές είναι ο τρόπος μας να πολεμήσουμε κι αυτά τα σχέδια. Γνωρίζουμε ότι το να κρατάμε τα σχολεία, τους δρόμους, τα πάρκα και τις πλατείες όπως μας αρέσουν είναι πολύ σημαντικό αλλά δεν είναι αρκετό. Ο κόσμος μας είναι περίπλοκος, γεμάτος με «μεγάλα» ζητήματα τα οποία δε γίνεται να μας αφήνουν αδιάφορους. Αλλά η μάχη με τους φασίστες στη γειτονιά, η μάχη στη μικροκλίμακα, η μάχη για το δημόσιο χώρο είναι ο τρόπος μας να φέρνουμε αυτά τα «μεγάλα» ζητήματα στα μέτρα μας. Αυτή η μάχη είναι που μας αντιστοιχεί και αυτή τη μάχη είναι που μπορούμε να δώσουμε με αξιοπρέπεια. Σ' αυτή τη μάχη είναι που βρίσκουμε τους φίλους μας κι ανακαλύπτουμε τους εχθρούς μας.

Είναι γι' αυτό που δε σκοπεύουμε να αφήσουμε τις γειτονιές.

Άλλωστε είναι αυτές ακριβώς οι γειτονιές που μας έφτιαξαν και που μας φτιάχνουν.

1. «Κοτζιάς: Διεθνής συμφωνία χωρίς συμβιβασμούς γίνεται μόνο αν έχεις κερδίσει πόλεμο», Η Καθημερινή, 16/06/2018

2. Β. Νέδος, «Το δένδρο μας και το δάσος», Η Καθημερινή, 19/01/2019

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa** ★

autonome.antifa@yahoo.com
autonomeantifa77.wordpress.com

antifa ★ **south**

antifa.south@gmail.com
antifasouth.gr

